

[Holstein.]

i Fortiden, vi skulde ikke længere diskutere Skyld og Uskyld i Fortiden, men nu skulde vi ene og alene diskutere den fremtidige Ordning af vort Forsvar under Hensyn til de nuværende strategisk-politiske Forhold i Nordeuropa ved Østersøen og under Hensyn til den storpoltiske Udvikling, saaledes som den tegner sig i Øjeblikket, og saaledes som den i en overskuelig Fremtid kan antages at ville udvikle sig, hvis det var Venstrepartiets Mening at ville sige, at 1922-Ordningen var forfejlet og forhastet, at Forholdene er saa langt fra at blive mere betryggende for Danmark ved Østersøen, at de tværtimod bliver mere foruroligende, og at den tekniske Udvikling i de fem Aar er gaaet frem med rivende Fart, saa nu gælder det om at drøfte det fremtidige Forsvar for Danmark helt fra Bundens af, vil jeg sige, at saa var det værd for konservative, forsvarsinteresserede Kredse at tage en Drøftelse med Venstrepartiet og med den højtærede Regering.

Men jeg har ikke det fjerneste Indtryk af, at det er det, der er den højtærede Regerings Hensigt, og hvis det havde været den højtærede Regerings Hensigt, kunde man vel vanskeligt tænke sig en mere akavet og malplaceret Maade at rejse denne Drøftelse paa end gennem det Lovforslag, som den højtærede Forsvarsminister har forelagt. Jeg nærer ikke Tvivl om, at det, der først og fremmest er Regeringens Maal, er dels, saaledes som det altid har været fra Venstres Side i Forsvarsspørgsmaal — hvormed ikke skal være sagt, at det gamle Højre ikke i sin Tid har syndet paa samme Maade —, det indre partitaktiske og dernæst det finanspolitiske. Det er de to Hensyn, som har været de bærende og de afgørende for den højtærede Forsvarsminister og for den højtærede Regering ved Formuleringen af dette Lovforslag, og derfor er det udenrigspolitiske og strategisk-politiske netop ogsaa begrundet saa tyndt og saa intetsigende, som Tilfældet er.

Naar dette man antages at være Forholdet, og naar de Forudsætninger, hvorfra man fra konservativ Side gik ud som de afgørende i 1922, i den Grad er brudt fra Regeringens og Regeringspartiets Side, som Tilfældet er, kan jeg ikke andet end sige, at de konservative Kredse, som virkelig mener det alvorligt med Landets Forsvar, ikke paa Grund af Sabelraslertilbøjeligheder, men fordi de ser saa alvorligt og skeptisk paa den storpoltiske Situation og Udvikling, som den utvivlsomt fortjener,

at man gør fra dansk Side — at disse konservative forsvarsvenlige Kredse kun kan hævde eet Standpunkt, og det er, at det foreliggende Lovforslag er indiskutabelt, og at man for vort Forsvars Skyld maa ønske for en Gangs Skyld om muligt at faa Bund i dansk Forsvarspolitik, at dette Misfoster faar Lov til at afgaa ved en rolig og human Død i det paagældende Udvalg, og at det maa blive begravet i Stilhed.

Chr. Hansen: Naar jeg har bedt om Ordet, er det kun for at henvende et Par Bemærkninger til den højtærede Minister, idet jeg i øvrigt er fuldstændig enig med mit Partis Ordfører — vi er jo saa lykkelige i vort Parti, at i denne Sag staar vi fuldstændig enige, og derfor er der ingen Grund for mig til at diskutere Lovforslaget. Men jeg har, som sagt, nogle enkelte Spørgsmaal, jeg gerne vil rette til den højtærede Minister, da jeg føler Pligt til at varetage min Valgkreds' Interesse ogsaa ved denne Lejlighed.

Da vi sidste Sommer behandlede Finanslovsforslaget, bad jeg den højtærede Minister være saa elskværdig i Løbet af Sommeren at overveje Spørgsmaalet om at flytte Skydningen fra Amager Fælled et andet Sted hen. Min Motivering — som jeg har fremsat adskillige Gange — var, at Fælleden nu snart ligger inde i København, Bebyggelsen vokser stærkt derude, og det er meget generende for Beboerne der, at saa snart der skydes, kan de ikke være sikre i deres Huse. Naar der skydes med skarpt, faar de Ordre til at forlade Hjemmet, enten det er Nat eller Dag; ja, selv om der er syge i Huset, hjælper det ikke; hvis de ikke vil risikere at blive slaaet ihjel ved et Ulykkestilfælde af en Granatstump, maa de forlade Hjemmet; man ser jo ogsaa, at saa snart Meddelelse om denne Skydning kommer, strømmer Folk ud fra deres Huse.

Tidligere var det saaledes, at naar man fik denne Meddelelse, mente man, man var sikker, naar kun Fælleden var afspærret. Men det holder ikke Stik mere, Skytset er blevet mere farligt, og derfor, selv om der skydes almindeligt derude — uden at der altsaa er sket Meddelelse om Skydningen —, sker det, at Granatstumper kan slaa ned baade til den ene og den anden Side. Der skete jo sidste Sommer det, at to Personer nær var blevet slaaet ihjel af disse Granatstumper, og det var Grunden til, at jeg rettede min Forespørgsel til Ministeren. Ministeren